

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 372

Λευκωσία: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 23 Ιουνίου 1922

ΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Δεν είναι η πρώτη φορά ούτε η τελευταία καθ' ην φωνάζομεν ότι η ηπειρος πρέπει να αφήση την μοιρολατρείαν, οι ηπειρώται πρέπει να πύξουν να ενατενίζον αποκλειστικώς προς τας Αθήνας και από εκεί μόνον να περιμένουν την σωτηρίαν και την πρόοδον του τόπου των.

Τό εφωνάξαμεν και τό υπεδείξαμεν πλειστάκις.

Ευτυχώς όμως ότι ο ηπειρωτικός κόσμος φαίνεται ότι άντελήθη πλέον ακριβώς την κατάρτασιν του, φαίνεται ότι ήνωσας πλήρως ότι χρειάζεται να κινηθή μόνος, φαίνεται ότι επέισθη πλέον περί της αληθείας του αρχαίου ρητού «σύν Αθηναί και χείρα κίνει».

Τό άντελήθη και ήρρισε να κινήται.

Αυτό τουλάχιστον μάς κάμνει να υποθέσωμεν, ό ένθουσιασμός με τον όποιον υποδέχονται τας διάφορας χωρίας τόν Γενικόν Διοικητήν, ό όποιος επιθυμών να κάμη κάτι διά την ηπειρον, άκίματος, άκούρατος, με τον πυρσόν της εργασίας ανά χείρας, ως άλλος ιεραπόστολος κηρύττει εις τόν ηπειρώτην χωρικών τό κήρυγμα της έξεγέρσεως, τό κήρυγμα της αυτενεργείας και προδίδει εις την σύστασιν Συνδεσμών Κοινοτήτων.

Η χώρα μας κκκοιδιμνεύει και πάσχει κυρίως από την έλλειψιν της συγκοινωνίας, αποτέλεσμα της οποίας είναι ή έλλειψις ασφαλείας, ή σμικρότης της παραγωγής, ή παραμέλησις των αγρών, των δένδρων, των πάντων.

Αλλά συγκοινωνίαν τό Κράτος με αυτήν την οικονομικήν αθλιότητα, εις την όποιαν εύρίσκεται, δεν είναι δυνατόν βέβαια να μάς δώση και την εργασίαν αυτήν θά την κάμουν οι Σύνδεσμοι Κοινοτήτων.

Αυτοί με τας ιδιαιτέρας ταμείας τους, με την ενίσχυσιν των Κοινοτήτων, τί όποτε τους άπαρτίξουν, με μικράν ενίσχυσιν του Κράτους και με την προσωπικήν εργασίαν, ή όποία θά είναι ένας άπό τους ούσιωδεστέρους συντελεστές, θά αύλακώσουν την ηπειρωτικήν γην και τας ηπειρωτικάς όρεις, θά άνοίξουν εύρεις δρόμους, θά τών όποιων τό αυτοκίνητον,

τό τετράτροχον, θά διοχετεύση την προοδόν, την ευτυχίαν, τον πλούτον, τον πολιτισμόν, την άνάπτυξιν, την άσφάλειαν εις την χώραν αυτήν χωραν των πρώτων έλλήνων και των Εύρρωπών.

Οι Σύνδεσμοι των Κοινοτήτων είναι προορισμένοι να πύξουν τον σπουδαιότερον ρόλον εις την ηπειρον και δια τουτο πρέπει να οργανωθούν όσον τό δυνατόν καλλίτερον, να διοργανωθούν και να διοικηθούν από πρωτοπα με ζωην και με θελησιν, δια να δυναθούν να εκπληρώσουν τον μεγάλην προορισμόν των.

Οι Σύνδεσμοι Κοινοτήτων θά σημάνουν την άνάστασιν της ηπειρωτικής πατριδος και δια τουτο πρέπει να γενικευθούν, πρέπει να συσταθούν παντού, εις κάθε γωνίαν της ηπειρου, και πρέπει να εργασθούν με ζήλον δια την επιτέλεσιν των αρχαίων των έργων, της όποιου ποιείας και της άποξήρξσεως των έλών.

Ο ηπειρωτικός λαός, η ηπειρώτης χωρικός κατενόησε πλήρως πλέον, ότι ή σωτηρία του και ή ευημερία του, έξαρτάται από μόνον την εργασίαν του, από μόνον τον έαυτόν του και δια τουτο τον ένθουσιασμόν αυτόν, τον όποιον δείκνυει τώρα, δια την ίδρυσιν των Συνδεσμών των Κοινοτήτων, που του υποσχονται ταχέειν πρόοδον και άσφάλειαν, θά τον διατηρήση άμείωτον με χριτελείας αποπεριτώσεως του μεγάλου έργου, τό όποιον θά επιτελέσουν οι Σύνδεσμοι Κοινοτήτων.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Πρό τινος άνέγνωσα εις Αθηναϊκόν φύλλον χρονογράφημα «για τους ψηλούς και τους κοντούς». Ο περινιαστήματος εύτραπέως και εύφως γράφι, καταλήγει γνωμιτεύων ότι «δεν είναι ή βασιλεία της γης δια τους κοντούς, αλλά δια τους κοντούς και ψηλούς»!

Ότι τό ύψηλόν άνάστημα είναι εδειξ «κουταμάρας» μόνον οι Ανατολικοί λαοί υποστηρίζουν δια των παροιμιών των, ως θά ίδη κατωτέρω ο άναγνώστης. Ο ίδιος μας όμως λαός εξαγνισμένη τό ζήτημα τουτο μόνον από καλαισθητικής άπόψεως και φρονεί ότι απαραίτητον στοιχείον άνδρικής ωριμότητος άποτελή τό ύψηλόν άνάστημα, τουναντίον δέ, τό βραχύ δια την γυναίκα. Και ψάλλει λοιπόν ή δημόδης Μούσα:

Κυνή γυναίκα, νόστημι, ψηλή, κρα-

νιτάει. Ψηλός άντρας, άπόστολος κοντός, ποτή και γιναι!

Σημειωτέον ένταύθα ή ιδιαιτέρα σημασία της λέξεως «άπόστολος» ή την έννοίαν του φράσιον. Ο Έλλην. Λαός θέλει τους Αποστόλους του Αποστόλου του κοσμου όχι μόνον φράσιος την ψυχήν, αλλά τριούτους και τό σώμα.

Δεν λείπουν όμως και άντίθετοι άντιλήψεις, άλλά αυτοί άποτελούν έξερέσεις. Όστις ή κατωτέρω λαϊκή παροιμία είπενεν ότι τον ύψηλόν άνδρα στήματα άνδρα, κρίνουν αυτοί καταλλήλον μόνον να δέ τη εύκόλος σόκα, ένθ τον κοντόν προορίσει δια την γυναίκα.

Μαζού, άντρας για τί σόκα Κοντός για την γυναίκα!

Αλλά και τας κοντάς παρηγορεί ή Λαϊκή Μούσα δια του έξης διατίχου, άν ύποτιβή ή ύπαρχον και λυτούμεναι δια τό κοντόν άνάστημά των:

Κι' άν ήσαι μικροκάμωτη,

τι σουφταίει ή τυχί;

Μόνο τό πρόστιχο πανί

μετριέται με τον πήχ!

Οι Ανατολικοί λαοί, ως άνωτέρω έγράφη, άτησχολήσαν με τό άνθρώπινο άνάστημα μόνον από της άπόψεως της πνευματικής ισχύος, χωρίς ν' απ'βλέψωσιν εις τό σωματικόν κάλλος. Περιορίσαν δέ φύσει μόνον εις τον άνδρα, διότι δι' αυτός ή γυνή είναι πράγμα, είναι σκεδός ήδονής του άνδρός: επομένως αυτή πνευματικώς δεν έχει σημασίαν. Υπαίχκει λοιπόν Αραβικόν ρητόν δογματίζον ότι «κάθε ψηλός είναι εύθης (άχρηστος) και κάθε κοντός είναι εύφης». Τίσος δέ πολλοί των άναγνώστων της «Ελευθερίας» γνωρίζουν την ύπό τό αυτό πνευματικόν Τουρκικόν παροιμίαν «Ού ζούν άντρα άχράκ ολνός» (ό ύψηλός άνάστηματο, άνήρ εις εύθης).

Τώρα κατά πόσον δύναται να διάρρη σέως μεταξύ άνάστηματος και πνεύματος; κατ' άντίστοιχον λόγον, έπως θέσυν οι Αραβες και οι Τούρκοι, άγνωσ. Ίνωρίζο μόνον ότι κοινήν ύψηλόν άνάστημα είναι στοιχείον εύζηλον δια την άνδρικήν ωριμότητα. Φρονώ δ' ότι ελαί αι θιγαίτες της Εδης μετά συμπαθείας και καταικτητικών σχεδίων θά προσβλέπων τους άνδρας, τους όποιους ή Μητηρ Φόσις έπροίκησε με τό άνω δώρον. Τούναντίον δέ μετά περιφρονήσεως θα βλέπουν τους «κοντορεβίδους»! Καλλίστα δέ ύψηλός άνήρ δύναται να έχη και ύψηλόν πνεύμα ένθ εις τον δυστυχή κοντόν άδύνατον να συνυπάξουν αι δύο αιταί ιδιότητες. Πιστεύω δέ και αι χανούμισσαι της Κεμλικής Δημοκρατίας να ήνε τόρα σύμφωνοι επί του σημείου τουτον με τας μη Μουσουλμανίδας δημοφύλους των και θα φρονέζον, αφού άπαις έχρισταιθήσαν δια της εισαγωγής του Ελβετικού Κώδικος και έχουν ήδη έλευθερίαν περί την έλογήν του συνένον των, να προτιμούν ως σύζυγους τους ύψηλούς, έστω και άν διατρέχουν τον κίνδυνον να εύρεθώσιν ούτοι «άχρηστές»! Τόσον τό καλλίτερον δι' αυτός. Εύχομύτοτερον και άινδυνώτερον θά κάμουν χοΐαν της έλευθερίας, την όποιαν έδωσαν εις αυτός ή κατάργησις του θεσμού των ένυπόμνητων.

Υπαλείπειται ήδη να έξετασθ ή πρόπει να γείνη δεκτή ή γνώμη του Λαού μας ότι γενικώς τό κοντόν άνάστημα καθιστά την γυναίκα «νόστημι». Επ' του σημείου τουτον όμως δεν δύναται να έκπερη έχανον γάμην ο γράφων, αφού δεν άπεφάσισε να κάμη έλογήν όρισμένην και να συνδεθ ή διαρκώς ή με «κοντήν» μήτε με «ψηλήν», άλλ' έστω μετέωρος μεταξύ άμφοτέρων!

Εν Τσαμάντα

Ν. Νίτσος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ =| ΚΑΙ |= ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο Γενικός Διοικητής, Ηπειρου ό άκούραστος και ακάματος κ. Σωφών Μαυρομμάτης άπεστέλλι έντός των ήμερών τον Γραμματέα της Γεν. Διοικήσεως κ. Δεληνίκον και τον μηχανικόν κ. Βοάσκον εις Τσαμουργιάν δια να προβούν εις την χάραξιν της όδοϋ Πάργης Αρπίτσης Αγουιάς και της όδοϋ Φιλιατών Βουσέλλας.

Πλήν των χαράξεων των δύο τούτων όδών θά προβούν εις την σύστασιν και οργάνωσιν των Συνδεσμών Κοινοτήτων των χωρίων Πάργης Αρπίτσης Αγουιάς, Φιλιατών Σαγιάδας, Ηγουμενίτσης Γραϊκοχωρίου, εις την σύστασιν ύδραυλικών ταμείων διά τας έτη Σαγιάδας Καστριού και Ραγίου, Γραϊκοχωρίου Σενίστης Μαργαριτίου κ.λ.π.

Ο έν λόγφ Γραμματέας της Γεν. Διοικήσεως θέλει οργάνωση όλων τούδ Κοινοτικών Συνδεσμούς, των όποιων την αρχήν έθεσεν κατά την προηγουμένην του περιοδείαν ό κ. Μαυρομμάτης προς γενικήν άναγέννησιν της Τσαμουργιάς.

Ερωτώμεν τό Υπουργείον των Έσωτερικών και ειμείλα περίεργοι να μάθωμεν άν ό περίεργος Νομαρχών Ιωαννίνων κ. Σβολόπουλος έχει δικαίωμα να διαγράφη τας συνδρομάς των Κοινοτήτων δια τας έφημερίδας, από τους προϋπολογισμούς αυτών.

Προχθές ό κ. Μαυρομμάτης συνεχίζον την δημιουργικήν του δια την ηπειρον εργασία, μετέβη μετά του Νομομηχανικού κ. Καρπούζογλου εις Βοστίναν δια να παραλάβη την Κοινοτικήν γέφυραν Δολού ή όποία άρχίσασα πρό διμήνου έπερατοθη τελείως, επιστρέψας του κ. Καρπούζογλου παραμείναντος εκεί δια να εκτελέση την χάραξιν της όδοϋ Βοστίνης Στραβοσκιαδίου και Βοστίνης Ποντικάτωνος και την μελέτην των ύδραγωγείων αυτών.

Μετά τό πέρας της εργασίας ταύτης ό κ. Νομομηχανικός θά επανέλθι εις Βήσανιν δια την χάραξιν της όδοϋ Βησσάνης Ζαροβίνης.

Κατά την επιστροφήν του ό κ. Γεν. Διοικητής μετά του υπαλλήλου της Νομαρχίας κ. Αθανασάκου μετέβη εις Δεμα όπου συνέστησε τον Σύνδεσμον Κοινοτήτων του Ανακοΐ Ζαγορίου.

Τό Κράτος άνεπιστεύθη την Φασικήν Αγωγήν εις τας Επταπόδες υπό την προεδρίαν του Νομαρχου.

Ένταύθα ό Νομαρχών κ. Σβολόπουλος μόνον μέλημα έχον την διαγράψιν των συνδεσμών των έφημε-

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,” ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

ρίδων επί μηνος ολοκλήρους δεν κα-
λεί εις συνεδρίασιν την επιτροπήν.

Τοιουτοτρόπως ή Φυσική Αγωγή
κοιμάται εις τὰ Ιωάννινα χάρις εις
τόν άκούραστον (!) κ. Σβολόπου-
λον.

Η Δ. Ε. Φ. Α. άς τόν κεντήση
όλίγον τόν κ. περιεργον Νομαρχούν-
τα διά νά κινηθή.

Ο κ. Αλεξ. Μυλωνάς άρθρογρα-
φών ένταύθα άλλοτε μέν ιδιοποιεί-
ται την ίδρυσιν τών τριών γεφυρών
Μπαλντούμα (Μετσόβου) Γκώγκου
(Πραμάντων) και Τσιμόβου (Χου-
λιαράδων), άλλοτε δέ συκοφαντεί
τούς άλλους βουλευτάς ώς έργασθέν-
τας έν τή Βουλή έναντίον του άγρο-
τικού πληθυσμού, νομίζων ότι τοιου-
τοτρόπως θά ξαναελάσση τούς Η-
πειρώτας νά τόν ξαναελέξουν, ό-
πως εις τας έκλογάς του παρελθόν-
τος Νοεμβρίου.

Αλλά πός κέντρα λακτίζει ό κ.
Αλ. Μυλωνάς διότι έλπίζομεν άκρι-
δάντως ότι οι έκπρόσωποι του έν Η-
πειρώ Βενιζελισμού κ. κ. Μπότσα-
ρης και Μελάς δεν θά θελήσουν νά
θέσουν και πάλιν επί του τραχήλου
της Ηπείρου έναν ξένον!

Ενεργεία τών βουλευτών Ιωαννί-
νων του Λαϊκού Κόμματος κ. κ. Μιχ.
Γούδα, ναυάρχου και Χ. Χρηστοβα-
σίλη ηρώθη ό μισθός τών Μουρτή-
δων της Ηπείρου, όρισθέντων εις
τρεις τάξεις, ώ: έξης:

1ης τάξεως	Δρχ.	1080
2ας »	»	870
3ης »	»	660.

Εκτός τούτου οι έν λόγφ Μουρ-
τήδες θά λαμβάνουν έπιπροσθέτως
και 10 ο)ο επί του άρχικού μισθού
των έκ δραχμών 500, 400 και 300,
διά τὰ δύο πρώτα μέλη της οικογενεί-
ας των και 5 ο)ο διά τὰ υπόλοιπα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,”

Μετ' εξαίρετης μεγαλοπρεπείας έωρ-
τάσθη ή μνήμη της Αγίας Τριάδος εις
τόν άμώνυμον έξοχόν νιόν της Κορύ-
τιανης τών Κατσανοχωρίων. Από πρώ-
τας ήρξαντο συρρέοντι εις τόν νιόν πλή-
θη φιλέτρων έκ τών πέριξ χωρίων ή δέ
άτελευταίος σειρά την όποιαν έσχημάτιζον
τά πρὸς τόν νιόν διεθυνόμενα πλήθη ά-
πετέλει θέαμι γυμναστίων. Περὶ ώραν
7ην πρωινήν ό περιβαλλή: νιός της Αγί-
ας Τριάδος και ό περίβολος είναι άσφυ-
κτικώς πεπληρωμένοι έν μέσφ δέ κατανυ-
κτικής σιγής άρχεται ή θεία λειτουργία
ιερονοούντος του Ιερέως της κοινότητος
Χριστοδούλου Τζιάλλα μετά τών κληρι-
κών Ιεροψαλτών Δημ. Μπουκουβάλλα και
Σπ. Γυριλέξη.

Μεταξὺ του άπειροπληθούς έκ ησι-
σματος διακρίνομεν τούς κ. κ. Αναστασι-
άδην άρχιδιάκονον και διευθυντήν του
Ελληνικού σχολείου Καλεντζίου, και Ρε-
πετάν έλληνοδιδάσκαλον έν τῷ αὐτῷ scho-
λείφ. Αξία ιδιαιτέρας προσοχής είναι ή
έπιτυχιστάτη έμπνευσις, ήν έσχεν ό άρχι-

διάκονος κ. Αναστασιάδης όστις μετά
την άναγνώσιν του Ιεροῦ Εὐαγγελίου
μετατῆ διακρινούσης αὐτὸν εὐφραδείας
ἀνέστη μετὰ πάσης σαφηνείας πρὸς
ἐκκλησίασμα τὴν δόξαν τοῦ Ἀποστόλου
Πέτρου ἐν Κορίνθῳ προβάλλουσα αὐτὸς
τῇ προσοχῇ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας
λειτουργίας τὰ πλήθη ἤρξαντο καταλαμβάν-
οντα κατ' ομάδας θέσεις ὑπὸ το βιβύ-
σκια πρὶναι καὶ ὑπο τῶν μύλων νεότερον
πανηγυριστῶν ἀρχοῦντι ἀκούοντες δι-
φορα τριγούδια. Ὁ σπινθὴρ τοῦ γλε-
τιοῦ διαδίδεται ἀπ' αὐτοῦ εἰς ἄλλον καὶ
ἐπακολουθεῖ χορὸς διαρκέας ἐπὶ πεντα-
στον. Μεταξὺ τῶν χορευτῶν διακρίνομεν
τούς κ. κ. Γεώργιον Ἐξιοχόν ἐκ Καλεν-
τζίου, Παναγ. Κοντοδήμιον μετὰ τῆς ἀξι-
οτίμου κυρίας του, Χρήστον Ἀγαπῆν ο-
στὶς μετὰ τῷ ᾠρῷ τραγούδι τὸν προεκά-
λεσε τὸν θνητὸν τῶν πάντων καὶ Δι-
μήτριον Μπουκουβάλλαν νεαρόν μέν τὴν
ἡλικίαν ἀλλὰ μαχητὴν καὶ εἰς τὸν χορὸν
καὶ εἰς τὰ τριγούδια περισσότερον δὲ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν ὡς δεξιὸν ἱεροψάλτην ἢ
γλυκεῖα φωνὴ τοῦ ὁποῦ συνήρπασε καὶ
κατεγοήτευσεν τούς παριστῆμενους.

Ὁπῶς ἐλθεῖ ή μεγάλο τρεπὶς ἐκείνῃ πι-
νήγυρις ὑπὸ τὴν ὀλόθερον γενικήν εὐχήν
τῶν πανηγυριστῶν ὁ τῶς καὶ αὐτὰ τὸ ἐσι-
μενον ἔτος ἐορτάσσει μετὰ μεγαλτεπείας
μεγαλοπρεπείας εἰς τὴν γομριωσίτην ἐ-
κείνην θείαν τὴν ἐπέτειον τῆς μνήμης τῆς
“Αγίας Τριάδος.”

ΘΕΛΗΣ

Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)
Ἄλλ' ὅπως θά γνωρίζῃ ὁ Σεβασμι-
ώτατος ἡ Νομική Ἐπιστήμη κάθε δι-
φιβολίαν τὴν καὶ γίγνεται ἐπὶ τῶν
κατηγορουμένων.

καὶ ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀμειβομένην ἐ-
νισα ὁμιλίας ὡς Ἡπειρώτης, ἐνώπι-
ον ἀκροατηρίου κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ-
πειρωτικοῦ, καὶ περὶ ἡπειρώτικας διὰ
τὴν ὁποίαν ἡ Δαϊκή Μούσα μεθόρε τὰ
πλέον τρυφερά λόγια, ἀφοῦ καὶ χίλια
κανάρια χάραξι, διέταξε νά ρέξουν
στὴ λίμνη νὰ γλυκάνῃ τὸ νερὸ νὰ
πιῇ ἡ Κυρά Φροσύνη. Ἀντυχῶς ὁ Σε-
βασμιώτατος, δὲν προέθεσε τίποτε
πρὸς διαλέξαντα τῆς ὑποθέσεως, ἀ-
ποσθεὶς νὰ χύσῃ δάκρυα μόνον εἰς τὸν
ἄωρον καὶ τραγικὸν θάνατον τῆς ἀτε-
ρησῆς πρὸς τὸν θεὸν τῶν πατέρων
της, τῆς αἰμωσθείσης κ. κ. καὶ νὰ δη-
λώσῃ ὅτι δὲν θά ἐπιχειρήσῃ νὰ τὴν ἐ-
ξαγγίλῃ, διότι ἄλλοις ἐναπόκειται τοῦ-
το κ. κ. Ὁμολογῶ δι' ἐδικὰ ματὰ με-
γάλην ἀπογοήτευσιν διότι ἐνίμειον ὡς
πολὺ ἀμύδιον τὸν ἐξηγιστὴν τῆς μνή-
μης τοῦ Θανάσης Βάγια, διὰ νὰ μὴ ἀ-
ποκαλύψῃ γυμνὴν τὴν ἱστορικὴν ἀλή-
θειαν μετὰ δόκουμента, τὰ ὅποια δύνα-
ται νὰ ἐξεύρῃ ἡ λατρεία του πρὸς τὴν
ἱστορικὴν ἔρευναν.

Ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὅμως ὁ Σεβασμιώ-
τατος, μέχρι τελείας διαλευκάνσεως τοῦ
μυστηρίου, νὰ θεωρῶ ὅπως καὶ ὁλό-
κληρος ὁ ἡπειρωτικὸς λαὸς τὴν ἀνεπι-
δὸν τοῦ μακαρίου Μητροπολίτου Γε-
ρυῆλ Γκάγκι ὡς ἐυδέναν ψυχὴν, ὡς
ἀνεξάρτητον συνείδησιν ὡς μάστιγα
καὶ ὡς ἡρώδα. Ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ
πιστεύω ὅτι ἐάν ἤθελε νὰ πῇ ἔνα ναι,
δὲν θά εὗρισκε τραγικὸν τέλος μέσα
στὰ νερά τῆς τρικυμιωμένης λίμνης, ἀλ-
λὰ καὶ δὲν θά ἔμενεν ἀθάνατος.

Θά ἔξῃ βέβαια στὰ γίνατα τοῦ Ἀλ-
ηάποιοι ἄλλου ἰσχυροῦ ἐνομένου,
ἀλλ' ὁ φρικτὸς τῆς θανάτος θά ἔσβυνε
καὶ τὴν μνήμην τῆς ὁποίας τόσων καὶ
τόσων ἄλλων.

Ἐγὼ δὲν ἀπέκρουσα καὶ τὴν γνώ-
μην τὴν θέλουσαν τὴν Φροσύνην ἐρω-
μένην τοῦ Μουχτάδ.

Ἄλλ' ἄς μὴ λημονώμεν τὸ «ὁ ἀν-
αμάρτητος πρὸς τὸν λίθον βαλέω»
τοῦ Χριστοῦ μας, τὸ «ἡ μετάνοια σώ-
ζει» τὸ «δὲς ἐξαιρατεῖν» κλπ.

Ἐάν ἡγάπησεν τὸν ὥραϊον μετὰ
πλοῦσια ψυχικά του χαρίσματα Μου-
χτάδ ἡ Κυρά Φροσύνη, ἀνεγνώρισε τὸ
ἀμάρτημά της ἔπαθε ψυχικὴν συντρι-
βὴν συνήλθε, συνεκλονίσθη καὶ ἐξη-
γνίσθη ὅσιγα ἀπὸ τὸ διπλὸ βάφτι-
σμα μέσα στὰ δάκρυα τῆς καὶ τὰ νερά
τῆς λίμνης. Καὶ ἐάν ἡγάπησεν, ἐμαρτύ-
ρησεν ἡ πολυβασανισθεῖσα ψυχὴ τῆς,

χάριν τοῦ εξαγνισμοῦ της. Καὶ μία ψυ-
χὴ, ποὺ πρὸς αὐτὴ καὶ δοκίμασε πε-
ρίπαυ, ἀγέρωχη, ἀπίστη, ἔνα σὰν τὸ
δινὸς τῆς φρικτοῦ μαζεύει, δὲν εἶναι ψυ-
χὴ τῆς ἀγάδας... ψυχὴ αἰμῆ... ψυ-
χὴ πεπρωμένη. Ὁχι!

Ἐνα, Θανάσης Βάγιας μετὰ πολλὰ
καὶ λίγα γνωστὰ «ὑπὲρ», ἐξήγη-
σθη ἀπὸ μίαν ὥραϊαν προσπάθειαν ἐ-
θνικὴν τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγγέλου
Ἀθηναγόρα.

Γεντὶ λοιπὸν, ὁ Μητροπολίτης τῶ-
ρα Ἀθηναγόρας νὰ μὴ ἐπιχειρήσῃ χά-
ριν τῆς Ἡπειρωτικῆς ἱστορίας ἰδὸν ἐ-
ξαγγιστὴ τῆς Κυράς Φροσύνης ποὺ ἔ-
χει περισσότερα «ὑπὲρ» καὶ ὀλιγότερα κα-
τὰ.

Δημήτριος Ζώτος

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ ὀφθαλμιάτρος κ. Ἀ-
γνάντης δέχεται ὡς πάντοτε
ὁδὸς Δωδώνης 17.

Αφίξεις

Ἀφίξει ἐξ Ἀθηνῶν ὁ φίλος κ. Δημ.
Παυλοπούλου.

Ἀφίξονται ἐξ Ἀθηνῶν οἱ φοιτηταὶ
Γ. Παῖς, Κώστας Βασιλῆς, Πέτρος. Οἰ-
κονομίδης, Γε. Τζουρικῆς Βασίλ. Ρακο-
πούλης, Γεωρ. Φίγκας, Ἀλέξ. Τσουκνέ-
λης, Κώστας Τζουανίκης, διὰ νὰ περ-
σῶν τὰς διακοπὰς.

Αναχωρήσεις

Ἀναχώρησεν δι' Ἀθῆνας ὁ λαμπρὸς
ἐπιτορὸς ὀφθαλμίων τῆς πόλεως, μὲς κ.
Μενέλιος Κιούρης.

Αφροδῶνες.

Εἰς τὸν ἀνταλλάξαντα δακτύλιον ἀρρα-
βῶνος λαμπρὸν νέον κ. Δημήτριον Κ.
Κασιούμην ἐκ Σταυρακίου μετὰ τῆς χα-
ριτοβόλου δεσποινίδος Αἰκατερίνης Β.
Λεωντίου ἐξ Ἰωαννίνων εὐχόμεθα ταχὺν
τόν ὑμέλιον εἰς τὸ ταιριασμένο ζευγάρι.

Μιχαὴλ Μανώλης Εὐάγ. Μανσάτης.

Ὁ λαμπρὸς καὶ μορφωμένος δικηγό-
ρος κ. Κώστας Στεφόπουλος καὶ ἡ σεμνὴ
καὶ ἄβρα δις Φρόσω Μῆξη τῆς ἀρχοντικῆς
οἰκογενείας Ἀλεξ. Μῆξ ἡρώ φανίσθη-
σαν.

Ἡ «Ελευθερία» μετὰ τὰ συγχωρητήριά
της εὐχεται ταχὺν τὸν ὑμέλιον.

Ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Κλεονίκη Ἀ-
ναστ. Ἀλιέως τῆς μεγάλῃς οἰκογενείας
τῆς πόλεως καὶ ὁ διακεκριμένος μι-
χηνικός κ. Μιχαὴλ Ἀμμουσίλια ἐκ
Σμύρνης καὶ ἐν Ἀθῆναις ἀριστὰ ἐγκατε-
στημένοι, ἐτέλεσαν προχθὲς ἐκεῖ τούς ἀρρα-
βῶνας τῶν.

Ἡ «Ελευθερία» συγχαίρει θεομῶς τὸ
εὐαίριστον ζεῦγος εὐχόμενη ταχεῖαν τὴν
στέφην.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 23 Κυτρηγγέλθη συννομοσία ἀποβλέπου-
εἰς τὴν ἀνατίναξιν τῆς Ἀγγλικῆς Προσβείας. Συνελ-
φθῆσαν καὶ οἱ καταγγελλθέντες καὶ ὁ καταγγέλλας.

Χθὲς, ἐγένετο νέον συλλογικὸν διάβημα μετὰ
τῶν Κυβερνήσεων Τυρανῶν καὶ Βελιγραδίου διὰ
διευθέτησιν τοῦ Ἀλβανοσερβικοῦ ζητήματος.

Οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος ἐπη-
μακράν συννομίαν μετὰ τοῦ κ. Πουανκαρέ, τονίσαν-
τι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ ἐπὶ τῆς Γαλλίας
εἰς ὅλας τὰς προσπάθειάς της.

Ἄλφα Ἀγγλίας 358, 50.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Μαυρομάτης διέμει-
νεν τὸ γραφεὶν χθὲς εἰς τὴν Ἡπειρὸν περὶ ὑποβολῆς
αὐτοῦ ἐκθέσεως περὶ παραμονῆς τοῦ κ. Σβολόπουλου.

Εξαπτήσεις

Ἐν στενῷ ἠκούετο ὡς πάλιν
αὐτὸς ἐν Ἀθῆναις, ἢ βάπτισμα τοῦ
μεινόντος ἄρα τοῦ τοῦ ἐπὶ ἔργου
νοῦ κ. Νηότου Παπακέρου ἐξ
ὧν ἐδόθη τὸ ὄνομα Δημήτριος.

Ὁ ἀντιπρόεδρος παρέστη ἡ κ. ἡ
1. Γύρα λιγυρῶ.

Εἰς τὴν ἀνάδοχον καὶ τὸς
χομαὶ νὰ τοῦς ἔξῃ.

Συγχωρητήριον

Χθὲς ἐν τῷ χωρίφ Πύλα Φ.
ἐτελέσθη μὲν ὁ γάμος τοῦ λαμπ-
ροῦ Δημητρίου Ράιτη μετὰ τῆς
δεσποινίδος Ἀματρούλης Φοιτ.

Τοῖς νυμφαγοῖς ἐχομένῃ πύ-
ρα.

Σωτήριος Οἰκονομίδης

Τὸν τελέσαντι τοῖς γάμοις τοῖς
τῆριον Ράιτην μετὰ τῆς
μὸν Δημητρίου. Τῶν συγγε-
καρδῶς εὐχόμενος βίον εὖναι καὶ
μυα.

Εὐχριστήριον

Οἱ κατὰ τὴν ὁμογεγραμμένην ταύ-
τες διὰ τοῦ ἀπαιτούτου Βέλλα (πα-
ρῆς) τῆς Ἐταιρίας Διακίχης ἐκ
εἰς Πειρῶ, θεοφύλακτον ἐπιβλέπον-
τήριον ἵνα ἐκράσῃ τὴν τῶν
μας πρὸς τὴν Ἀθήνην τῆς
διὰ τὸ ὑποχρεωτικὸν προσκομι-
στικόν, τὴν κατὰ τὴν τῆς
ἀνεσιν καὶ τὴν ἀμνή ἐκτελεσθῇ
μολογίον τοῦ ἀνοστήρου ἀποστόλου
καὶ τῆς ἐσχόμει αὐτοῦ. Τοῦτο
πρὸς τῶν τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ
ἄλλοις πείσῃς ὑποστῇ ὅτι.

Οἱ εὐχαριστοῦντες ἀπὸ τῆς
σεως.

Εὐστάθ. Καλὸς, Βασίλ. Σουλ-
Βασίλ. Μαργαρίτης, Νικ. Τίφης.

Καρίντης ἔστιν καὶ ἄλλα 20 τα-
φαί.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Γαταρσιθέντων τῶν κατὰ
βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργήσῃ
ἐκλογὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ ἐν Ἰωνίνῳ συσταθέντος
ποριχοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ
μελητηρίου, καλοῦνται οἱ ἐνδι-
μενοι ὅσοι ἐντός εἰκοσὶ πέντε
ρῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσι
κατ' αὐτὸν ἀνταρρήσεις τῶν
δυνάτες ταύτας διὰ δικαστικῶν
ρος τῶ ἐνταύθα ἐλεηνοδία.

Τῶν ἀνὰ καταλόγων δύναται
λάβωσι γνώσιν οἱ ἐνδιαιφερόμε-
τοῖς γραφεῖσι τοῦ ἐνταύθα ἐπὶ
τοῦ Συλλόγου ἐνθαλασίου ἐκτελεσθῇ.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 20 Ἰουνίου

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Διον. Βρουώνης

Κ. Γκωλέτσος Ν. Βίλν